

Vanta pars hominum, quadam Cyclopica immanitate, religiones excutiat, Leges tanquam iniuſtum carcerem, ex oſas habeat, Imperia vero, tanq̃ luri naturæ contraria, & vi quadam, ſine Deo conſtituta, ferre recuſet: deterrimus noſtrarum rerum vultus, & vix mediocris Reipub: apparens forma, ſatis demonſtrat, Domine ampliſſime. Si autem, parum iugales huiuſmodi boues, aliquomodo ſanius cogitarent, quam nullo modo ſocietas ciuilis (qua nihil pulchrius, dulcius, aut in vita vtilius) conſeruari, plantari, & ſine legibus, earundemq; expeditionibus, tueri poſſit: leges, & Imperia, tam ægre haud paterentur, ſed colla iugis placidiores præberent. Quæ, per Deum immortalem, rerum omnium conſuſio, quæ vita, quæ non à brutis diſſimilitudo, ſi homines, pro affectuum impetu, huc, illucq; rapiantur? Nemo ſane non videt, quam neceſſariæ nobis ſint leges, Magiſtratus, & Imperia, ſine quibus, nulla Reſpub: conſiſtere, nulla æquitas ſtatui, nulli tutum aliquod receptaculum eſſe poſſet. Itaq; ego, cum doctiſſimis Iuris alumnis, aliquam materiam in Iure, publicè diſcutiendam, proponere, in animo haberem: hanc de Imperijs, & Iuriſdictionibus deſumere placuit. Præcipuè verò ob id, quod paſſim apud Principes, & territoriorum Dominos, de ijs Iuribus, plurimas controuerſias, & concertationes, naſci videam. Te vero Domine ampliſſime, de me candide ſentientem, tanquam mei honoris vindicem, & huius paleſtræ præſidium, elegi. Vt ſic, à roſorum, & obſectatorum morſibus, tuo patrociniſ ſuffultus, tutior conſiſtam, alacriorq; dimicem. Liuidi, ſi partim etiam ſimilem ſuſceptam prouinciam, cum maiore laude, quam vel ego ſim facturſ, deuicerint, aut partim deuincere poſſe, ſibi confidant: æque tulero, vt in Apolline, cum Principibus viris cænent, dum mihi veſtibuſariam ſportulam non inuideant. R. T. A. hoc quicquid eſt muneris, placidè ſuſcipiat. Valeat incolumis diu, & me amet, ornetq;. Ingolſtadij II. Non: Septembris. Anno M. D. LXIX.

T. R. A.

Addictiſſimus.

Hieronymus Stor de Oſtrach.

Summæ Triadis auxilio: annuentibus Decano, cæteriſq; clariſſimis, ac excellentiſſimis, facultatis Iuridicæ Profeſſoribus: Præſide uero Iohanne Richardo ab Oß, Syluæduceſi, l. V. D. Codiciſ, & ordinario Inſtitutionum Profeſſore: ſubſequentes conſuſiones, pro uirili defendere conabitur. H. S. D. O.

Diſputatio difficiliſſimæ, & famoſiſſimæ L. Imperium ff. de Iuriſdict: om: Iud:

I.

Ruſtraneas fore Iuriſ præceptiones, ſi eaſdem non contingeret ad effectum perducere, aut exequi: neminem eſſe, qui ignoret exiſtimamus.

II. Eius autem effectus, ſeu executionis inſtrumentum, eſſe Iuriſdictionem conſtat.

III. De hac uero diſputaturi: operæ precium ducimus, explicare quid ſit Iuriſdictio.

III. Iuriſdictionem igitur in genere ſumptam, deſinimus eſſe, poteſtatem de bono publico introductam, cum Iuriſ dicendi, & æquitatiſ ſtatuendæ, neceſſitate.

V. Cuius exercitium, eos habere liquidum eſt: quibus, & quatenus idem, ex priuilegio, uel lege, uel conſuetudine competit.

VI. Iuriſdictionem in genere, diuidimus in Imperium, & Iuriſdictionem in ſpecie, ſiue ſimplicem.

VII. Verum, uariè Imperium ſumi nouimus. Nos autem, de Imperio, ad Magiſtratus, & Iudices pertinente, conſuſiones propoſitas intelligi uolumus.

VIII. Idq; duplex eſſe dicimus: aut enim eſt merum, aut eſt mixtum.

IX. Merum Imperium, optime deſiniri poſſe putamus: Quod ſit Iuriſdictio, gladij poteſtate inſtructa, qua ad publicam utilitatem, in facinoroſos animaduertitur.

X. Meri Imperij, quemadmodū et mixti, et Iuriſdictioniſ ſimpliciſ, DD. plures gradus conſtituunt: nos autem cum legibus non probentur, omittendos cenſemus.

XI. Quocunq; uero Inſtrumento, uel medio, criminoſus puniatur: gladij poteſtas dicitur.

XII. Appellatur autem merum Imperium, quod à priuata utilitate remotum, & depuratum eſſe debeat: nec in eius expeditione, priuatorum interpellationem expectari, aut ſequi neceſſe ſit.

XIII. Nobile Iudiciſ officium ſiue Imperium ad priuatam utilitatem interpoſitum: Imperium mixtū conſtituit, quaſi Iuriſdictioniſ ſimpliciſ particeps, atq; cum ea commune quid habens.

XIII. Exemplo fuerint, miſſio in honorum poſſeſſionem. In integrum reſtitutio. Item executiones ciuiles, cum ſimilibus.

XV. Iuriſdictionē ſimplicem, ſiue in ſpecie, dicimus eſſe, Iuriſdicendi poteſtatem, ad utilitatē priuatā, officio ſuo, actioni deſeruientem.

XVI. Quæ Iure Magiſtratus competunt, delegantur.

XVII. Quæ uero ſpecialiter, lege, uel S. C. uel. Conſtit: Princip. tribuuntur, mandata Iuriſdictione non transferuntur.

Impertinentes. I.

A pœnæ irrogatione, cum de crimine quĩs conuictus eſt: prouocatio admitti non debet.

II. At ſi quĩs innoxium ſe, aut ea quæ irrogata eſt pœna, legiſ diſpoſitione ſe non afficiendum eſſe diceret, audiendus eſt.

III. Vectigalia, nullus abſq; ſummi Principiſ conceſſione, nouiter imponere, aut ultra quam uel lege, uel conſuetudine eſt impoſitum, exigere poteſt.

III. Contra illicitoſ exigentes, infra annum in duplum, et poſt annum in ſimplum: & nihilominus ex generali ui bonorum raptorum edicto, etiam furti actio competit.

V. Ob non ſolutum uectigal (exceptiſ milite, uel pupillo, qui tamen etiam ante triginta dieſ ſoluant,) reſ ſtatim in commiſſum cadit.

Diſputabuntur hæ Theſes (fortunante Deo) proxima die Veneriſ, quæ erit IX. Septembris, circiter mediam octauam in ſcholiſ Canonistarum.

Ingolſtadij excudebat Alexander Vveiffenhorn.

